

והריחו ביראת ה'

(ר' משה: ומה עם טבק שהרבי אסר? מהי כוונת הרבי? לא לעשן טבק, או לא להריח טבק?)
לא להריח טבק ולא לעשן טבק, שניהם אסורים.

מספרים על רבה של ירושלים, רבי יוסף חיים זוננפלד, שכשניגשו אליו עם קופסת טבק להרחה, היה מפטיר: "נו, 'זה נהנה וזה לא חסר!" הוא לא לקח טבק מהקופסא, אלא הריח בהעברה בעלמא והפטיר: נו, זה נהנה וזה לא חסר.

את בעל קופסת הטבק לא העלבת וידי חובה יצאת! זהו.

אני, אחד שבא אליי עם טבק להרחה ואין לי דרך להפטר ממנו, אני מריח בהעברה בעלמא וזהו.

באומן, אחד שעשן בבית הכנסת היו גוערים בו: "הגם לכבוש את המלכה עמי בבית^מ?! – לעשן סיגריות אצלנו בבית הכנסת?!"

– אני אומר את הדברים כהויותם. הכרתי יהודים שהאריכו ימים והגיעו לגיל תשעים ושלש, ומעולם לא עשנו סיגריה, מעולם לא הריחו טבק.

היה יהודי – אביו של ר' מרדכי באברניצ'ער – וטוביה שמו. מוצאו היה בטירהאויצע. הוא כבר היה ישיש בן שמונים ושבע. פעם נענה בשמחה ואמר: "איך גיי אוועק פון דער וועלט מייט א ריינעם נאז" – אני נפטר מן העולם עם אף נקי! כל ימיו לא הריח טבק ולו פעם אחת.

תפילותיו היו מלאות חיות, תפילותיו היו עם 'געשמאק'!

~~~~~ הערות ומראי מקומות ~~~~~

עניני חומרות תשל"ה כז

(ר' משה: זכיתם לפוגשו מספר פעמים בראש השנה?) אולי שבע או שמונה ראש השנה'ס. בקלויז הוא ישב לידי. הוא התפלל בכזאת נעימות...

(ר' משה: הוא עבר להתגורר באומן, או נשאר בטירהאויצע, ובאברניץ?) הוא התגורר בבאברניץ. (ר' משה: והוא נפטר בבאברניץ?) כן!

הם היו שש או שבע דורות: אביו של ר' טוביה - אותו כבר לא זכיתי להכיר - ר' אסיע; ר' אסיע עוד זכה להסתופף בצלו של רבי נתן, הוא אביו של טוביה; ובנו של טוביה - ר' מרדכי; ובנו של מרדכי. הם היו שש או שבע דורות.

הגוי הבעל עגלה כבר ידע לומר: 'אסיען אטיע'! הגוי ידע לומר: 'בן ואב, בן ואב, בן ואב'. הם נסעו לאומן לימי ראש השנה שש או שבע דורות בצוותא^{מז}!

(ר' משה: גם ר' אסיע התגורר בטירהאויצא?) כן, הוא עוד זכה להסתופף בצלו של רבי נתן, אולם טוביה כבר לא זכה להיות אצל רבי נתן. הוא התפלל בעריבות נפלאה, במתיקות מיוחדת במינה, במין גישמאק! והוא מעולם לא הריח ולא עשן טבק; תפילותיו היו נאות במיוחד!

ככה זה, אנשים מדמיינים ומדמיינים, עד שלבסוף הם כבר באמת לא יכולים להתפלל - 'הרגל נעשה טבע', נולד אצלם טבע חדש. האדם מתרגל למשהו מסוים, עד שלבסוף הדבר הופך להיות חלק ממנו. הוא לא יכול לגשת לתפילה בלי זה, הוא פשוט לא מסוגל!

~~~~~ הערות ומראי מקומות ~~~~~

^{מז}ע"י שיש"ק (ישן) ח"ד, רצ"ב: "אביו של ר' טובי' באברניצער, הנקרא בשם 'אסיע', היה עוד ממקורביו זל מוהרנ"ת, אח"כ נתרחק מאנ"ש ע"י מפורסם אחד שקירבו וחייבו מאוד, והיה נוסע עם כל בניו ונכדיו לרבינו לקיבוץ אנ"ש בראש השנה, והיו נוסעים ביחד מעיר באברניץ, הוא עם בנו ר' טובי', ועם נכדו ר' מרדכי, ועם ניניו בני ר' מרדכי, עד שהבעל עגלה הקבוע שהיה להם, היה אומר בבקאות: זה בנו של זה וזה בנו של זה וכו', "טי סין טע, טי סין טע!".

אולם אחד שלא מדמיין, הוא מאמין לדבריו של הרבי, הוא לא משלה את עצמו, חי חיים טובים !

כיצד זוכים לתפילות נאות? על ידי עישון והרחת טבק?; על ידי שמתבודדים לפני התפילה! קמים מוקדם! עוסקים בעבודת השם – על ידי זה זוכים לתפילות נאות!

נעלם לאחר קריאת המגילה!

(השואל: צריך להשתכר בפורים?) זה נושא כשלעצמו. זה הרי סעיף מפורש בשולחן ערוך: "חייב לבסומי – עד דלא ידע". זוהי הלכה שאנשי שלומינו באומן קיימוה.

(השואל: רבי אברהם בן רבי נחמן נהג להשתכר בפורים?) מעולם לא ראיתיו שיכור בפורים, הוא היה אדם חולה.

לאחר קריאת המגילה היה נעלם בלי להשאיר עקבות אחריו, ורק לפנות ערב היה חוזר כששמחה נסוכה על פניו, והתיישב בשולחן יחד עם כולם. אין לי מושג להיכן הוא הלך? יכול להיות שהוא קיים 'עד דלא ידע' ללא שאף אחד יידע!

לאחר קריאת המגילה, בסיום התפילה, הוא קיים מצוות משלוח מנות – ותכף נעלם לו. רבי אברהם הרבה לעשות זאת, פעמים רבות היה נעלם בלי שאף אחד יידע היכן הוא. רק לפנות ערב היה חוזר כשחיוך נסוך על פניו.

(השואל: אנ"ש התפללו כותיקין ביום הפורים?) כן, כן, וודאי, פורים הוא אחד מההשכמות של הבעל שם טוב הקדוש.